

ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

8 december 1993 (tussenvonnis) en 15 februari 1995 (eindvonnis), rolnr 92/7456

(mrs Numann, Uittenbogaard en Taverne)

Inbreuk op auteursrecht op dessins van thee- en keukendoeken. Schadevergoeding en winstafdracht.

(art. 27a Auteurswet 1912)

HEMA BV, gevestigd te Amsterdam, eiseres, advocaat mr E.A. Mout-Bouwman

tegen

J. Zeeman, gevestigd te Alphen aan den Rijn, gedaagde, advocaat mr B.E. van der Molen

uit tussenvonnis van 8 december 1993:

Rechtsoverwegingen:

1. Bij voormeld vonnis werd overwogen dat Zeeman inbreuk heeft gemaakt op aan Hema toekomende auteursrechten op dessins van thee- en keukendoeken. Zeeman werd bij dit vonnis onder meer veroordeeld om aan Hema af te dragen de winst, die zij met de inbreukmakende thee- en keukendoeken heeft gemaakt, en aan Hema te vergoeden de schade, op te maken bij staat en te verffenen volgens de wet, die zij heeft geleden als gevolg van de inbreuk.

2. In deze procedure vordert Hema, na vermindering van eis, van Zeeman betaling van f 342.917,38, vermeerderd met de wettelijke rente.

3. Het door Hema gevorderde bedrag laat zich als volgt specificeren:

a. Winstafdracht Zeeman:	f 147.387,-
b. Omzetvermindering Hema:	f 47.880,-
c. Waardevermindering auteursrecht:	f 80.000,-
d. Buitengerechtelijke incassokosten:	f 10.000,-
BTW 18% (over f 285.267,-):	f 51.348,06

Declaratie advocaat t/m eind december 1988: f 6.302,32

a. winstafdracht Zeeman

4. Door Zeeman is niet weersproken dat zij naast schadevergoeding ook de door haar ten gevolge van de inbreuk genoten winst aan Hema dient af te dragen. over de methode waarop die winst moet worden berekend verschillen partijen van mening.

5. In dit verband staat tussen partijen vast dat Zeeman 48.000 inbreukmakende thee- en 32.880 keukendoeken heeft verkocht. Voorts staat vast dat Zeeman daarmee een bruto omzet van f 264.996,- (exclusief f 44.175,- aan BTW) heeft behaald.

6. Partijen twisten allereerst over de dollarkoers waartegen Zeeman destijds de doeken heeft ingekocht. Hema gaat uit van een geschatte dollarkoers van f 2,- à f 2,10, terwijl Zeeman bij conclusie van dupliek heeft gesteld dat een dollarkoers van f 2,4615 en f 2,1640 dient te worden gehanteerd. Ter adstructie van dit laatste heeft Zeeman een faxbericht van de ING-bank d.d. 26 maart 1993 met daarop vermeld de dollarkoers over de periode 23 april 1986 tot en met 30 november 1987 in het geding gebracht.

7. Tijdens pleidooi heeft Hema naar voren gebracht dat uit dit faxbericht niet blijkt welke koers Zeeman in werkelijkheid heeft betaald, maar de rechtbank verwerpt het verweer. Uit het faxbericht blijkt dat de ING-bank op de data waarop Zeeman de contrac-

ten met betrekking tot de thee- en keukendoeken afsloot, te weten 23 april 1986 en 10 januari 1987, de door Zeeman opgegeven koersen hanteerde. De rechtbank zal daarom die koersen aanhouden. Dit betekent dat dient uit te worden gegaan van een inkoopwaarde van in totaal f 78.124,89.

8. Tussen partijen is in confesso dat van laatstbedoeld bedrag nog dient te worden afgetrokken een percentage aan invoerrechten, vervoerskosten, provisie agent en indirecte importkosten. De rechtbank zal dit percentage, zoals door Hema voorgesteld, bepalen op 14%, nu Zeeman geen enkel bewijsstuk heeft overgelegd waaruit kan worden afgeleid dat van een ander percentage dient te worden uitgegaan. Dit bedrag kan derhalve worden bepaald op f 10.937,48,-.

9. Partijen strijden voorts over de vraag of bij de berekening van de af te dragen winst verder nog kosten voor aftrek in aanmerking komen.

10. Zeeman stelt zich op het standpunt dat terzake van de winstberekening nog een bedrijfskostenpercentage van 25,95% (berekend over f 264.996,-) in mindering dient te worden gebracht. Hema betwist dit, in welk verband zij er onder meer op heeft gewezen dat het om vaste kosten gaat die ook zonder de inbreukmakende handelingen zouden zijn gemaakt. Dit zou, aldus Hema, inhouden dat Zeeman een deel van haar vaste kosten op Hema afwentelt.

11. De rechtbank deelt het uitgangspunt van Hema dat het in strijd met de ratio van artikel 27a lid 1 Auteurswet 1912 zou zijn indien Zeeman door aftrek van bepaalde kosten voordeel zou genieten van haar inbreukmakende handelingen. Zij is dan ook van oordeel dat bij de berekening van de af te dragen winst slechts kosten in mindering mogen worden gebracht voorzover die als een direct en onmiddellijk gevolg van de verkoop van die produkten gemaakt zijn.

12. Zeeman wordt uitgenodigd deze kosten aan te tonen door middel van het opstellen van een, met bescheiden onderbouwde, kostprijsberekening; de rechtbank zal de zaak naar de rol verwijzen teneinde Zeeman in de gelegenheid te stellen een dergelijke berekening in het geding te brengen.

b. Omzetvermindering Hema:

13. Hema schat haar omzetverlies op 30% (haar marktaandeel in het assortiment waartoe de thee- en keukendoeken behoren) vermenigvuldigd met het aantal door Zeeman verkochte doeken (afgerond op 80.000), berekend tegen de verkoopprijs van Hema (f 4,75). Dit komt neer op een bedrag van f 114.000,-. Volgens Hema is haar winstpercentage op dit assortimentsgedeelte 42% zodat haar desbetreffende schade f 47.880,- bedraagt.

14. De rechtbank leidt in dit verband uit de stukken af dat Zeeman de keuken- en theedoeken voor veel lagere prijzen heeft aangeboden dan Hema. Door Zeeman is niet weersproken dat Hema en Zeeman zich voor wat betreft de door hen aangeboden huishoudelijke textielgoederen op nagenoeg hetzelfde publiek richten. Voorts staat vast dat Hema en Zeeman veelal in dezelfde plaatsen zijn gevestigd.

15. De rechtbank acht op grond van het voorgaande aannemelijk dat het publiek, aangetrokken door dit prijsverschil, deze doeken in plaats van bij Hema bij Zeeman heeft aangeschaft, en voorts dat een aantal van deze kopers, eenmaal in een winkel van Zeeman, daarnaast tot de aankoop van ander huishoudtextiel bij Zeeman zijn overgegaan, terwijl zij dit anders bij Hema zouden hebben gedaan.

16. De rechtbank gaat er, met Hema, dan ook van uit dat Hema niet alleen omzetverlies heeft geleden met betrekking tot de onderhavige doeken, maar dat dit verlies zich heeft uitgestrekt tot het gehele huishoudtextiel-assortiment. Mede in dat licht acht de rechtbank de door Hema berekende omzeterderving niet onredelijk zodat de vordering voor dit gedeelte toewijsbaar is.

c. Waardevermindering auteursrecht:

17. Hema stelt dat de exclusiviteit van het dessin ernstig is aangetast. Zij schat de waardevermindering van het auteursrecht op f 1,-

per door Zeeman verkochte doek, hetgeen neerkomt op (afgerond) f 80.000,-.

18. Zeeman betwist het bovenstaande. De rechtbank acht het evenwel aannemelijk dat nu het gaat om 80.880 door Zeeman, gedurende een geruime tijd, verkochte doeken welke van mindere kwaliteit waren dan die van Hema de exclusiviteit van het dessin is verminderd en dat Hema tengevolge hiervan schade heeft geleden.

19. De rechtbank stelt echter voorop dat een goed hanteerbare methode ter bepaling van deze schadepost niet voorhanden is. Zij zal derhalve deze schade ex aequo et bono dienen vast te stellen. Relaterend aan de door Hema gehanteerde verkoopprijs van de doeken en haar marktaandeel in het assortiment waartoe die doeken behoren zal de rechtbank deze schade vaststellen op f 40.000,-. Ook dit bedrag ligt voor toewijzing gereed.

d. Buitengerechtelijke incassokosten/declaratie advocaat:

20. Hema heeft voor wat betreft de gevorderde buitengerechtelijke incassokosten aangevoerd dat deze kosten betrekking hebben op onder meer onderzoekskosten die door haar juridische afdeling en personeel zijn gemaakt teneinde de inbreuk en omvang daarvan te kunnen vaststellen. Voorts heeft zij veelvuldig overleg moeten voeren.

21. Zeeman heeft het voorgaande niet weersproken maar zij acht het gevorderde bedrag te hoog. De rechtbank verwerpt dit verweer aangezien zij de aanleiding om deze kosten te maken alsook de hoogte van die kosten in de gegeven omstandigheden alleszins redelijk acht. Het gevorderde bedrag zal dus worden toegewezen.

22. Zeeman zal ook tot betaling van de declaratie van de raads-vrouw van Hema worden veroordeeld aangezien Zeeman, nadat Hema deze kosten heeft gespecificeerd, hiertegen onvoldoende verweer heeft gevoerd. De op de declaraties vermelde BTW is echter niet toewijsbaar aangezien Hema als ondernemer van die post voorafrek heeft.

23. Ten aanzien van het door Hema gevorderde bedrag aan BTW is de rechtbank van oordeel dat zij deze post ten onrechte in rekening brengt nu op voet van de Wet Omzetbelasting alleen BTW kan worden berekend over in opdracht verrichte leveringen en diensten. Aangezien hiervan geen sprake is ligt dit deel van de vordering voor afwijzing gereed.

24. De zaak wordt dus naar de rol verwezen opdat de betreffende stukken in het geding gebracht kunnen worden. In afwachting van de einduitspraak zal de rechtbank de mogelijkheid van tussentijds hoger beroep uitsluiten.

25. Iedere verdere beslissing wordt aangehouden.

Beslissing:

Verwijst de zaak naar de rolzitting van de Eerste Enkelvoudige Kamer voor burgerlijke zaken in deze rechtbank te houden op 15 februari 1994, ter fine als hiervoor onder 12 juncto 11 is aangegeven, ambtshalve peremptoir.

Bepaalt dat tegen dit vonnis geen hoger beroep kan worden ingesteld dan nadat eindvonnis is gewezen.

Houdt iedere verdere beslissing aan.

uit eindvonnis van 15 februari 1995:

(post alia)

Overwegende ten aanzien van het recht:

1. Vooropgesteld zij dat in het vonnis van 8 december 1993 een vergissing is geslopen. Zeeman heeft er met recht op gewezen dat in r.o. 8 (naar de letter) ten onrechte is overwogen dat van het bedrag der inkoopwaarde de daar genoemde kosten dienen te worden afgetrokken. Die kosten moeten vanzelfsprekend bij de (af-trekpost) inkoopwaarde worden *opgeteld* (en aldus van de behaalde *omzet* worden afgetrokken). Aldus is het oordeel van de rechtbank door Hema klaarblijkelijk ook opgevat, aangezien zij op de desbetreffende opmerking van Zeeman niet meer heeft gereageerd.

2. Bij voormeld vonnis besliste de rechtbank dat bij de berekening van de door Zeeman op de voet van art. 27a lid 1 Auteurswet 1912 aan Hema af te dragen winst op de omzet voorts slechts die kosten in mindering behoren te worden gebracht die als een direct en onmiddellijk gevolg van de verkoop van de inbreukmakende theedoeken zijn gemaakt. Zeeman werd uitgenodigd die kosten aan te tonen met behulp van een, met bescheiden onderbouwde, kostprijsberekening.

3. Zeeman heeft de verlangde gegevens niet willen verstrekken. Bijgevolg is de rechtbank niet bij machte een bedrag aan terzake voor aftrek in aanmerking komende kosten vast te stellen. In de berekening van de door Zeeman te verrichten winstafdracht zal daarom met die kosten geen rekening kunnen worden gehouden.

4. Mede gelet op hetgeen in het vonnis van 8 december 1993 reeds is overwogen, competenteert Hema mitsdien:

(a) *terzake van winstafdracht Zeeman:*

Bruto omzet (r.o. 5): f 264.996,-

af: inkoopwaarde (r.o.7): f 78.124,89 en kosten (r.o. 8):

f 10.937,48

resteert: f 175.933,63

(b) *terzake omzetvermindering Hema:*

(r.o. 13): f 47.880,-

(c) *terzake waardevermindering auteursrecht:*

(r.o. 19): f 40.000,-

(d) *terzake buitengerechtelijke kosten c.a.:*

Interne kosten (r.o. 21): f 10.000,-

Declaratie advocaat (r.o. 22): f 6.302,23

Totaal: f 280.115,86 met wettelijke rente vanaf 1 juli 1992

5. Naar aanleiding van hetgeen Zeeman nog te berde heeft gebracht – doch in het licht van het in het eerdere vonnis reeds overwogene: ten overvloede – merkt de rechtbank nog op dat de wegens 'waardevermindering auteursrecht' toegewezen post (c) geen betrekking heeft op schending van persoonlijkheidsrechten of (andere) immateriële schade, doch op materiële schade die Hema heeft geleden in de vorm van waardevermindering van haar auteursrecht, zoals namens Hema bij pleidooi nader uiteengezet en door de rechtbank in r.o. 18 van het vonnis van 8 december 1993 samengevat. Dat het toe te wijzen bedrag hoger ligt dan de door Zeeman met de litigieuze theedoeken behaalde omzet duidt niet op 'overvragen' door Hema, doch is het gevolg deels van het punitieve karakter van de sanctie van art. 27a Auteurswet 1912 en overigens van de nalatigheid van Zeeman de gevraagde gegevens te verschaffen.

6. De vordering tot uitvoerbaarverklaring bij voorraad zal worden toegewezen. Termen om die achterwege te laten acht de rechtbank niet aanwezig, ook niet in de omstandigheid dat Zeeman na het vorige vonnis blijkbaar heeft besloten de handdoek in de ring te gooien en heeft aangekondigd in hoger beroep te zullen gaan. Voor een restitutierisico bij Hema zal Zeeman toch niet beducht behoeven te zijn.

7. Als de in overwegende mate in het ongelijk gestelde partij dient Zeeman in de proceskosten te worden verwezen.

Rechtdoende:

Veroordeelt Zeeman om, tegen kwijting, aan Hema te betalen de som van f 280.115,86, vermeerderd met de wettelijke rente over dat bedrag, te rekenen vanaf 1 juli 1992 tot aan de dag der algehele voldoening.

Veroordeelt Zeeman in de kosten van dit geding, tot aan deze uitspraak aan de zijde van Hema begroot op f 5.000,- aan griffierecht, f 96,05 aan verschotten en op f 8.800,- voor salaris van de procureur.

Verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad.

Wijst af het meer of anders gevorderde.

Noot

Deze twee vonnissen vormen een welkome aanvulling op de nog bescheiden hoeveelheid goed gemotiveerde uitspraken aangaande schadevergoeding en winstafdracht bij inbreuk op intellectuele eigendomsrechten. Enkele onderwerpen verdienen commentaar.

1. *Schadestaatprocedure?*

In een aan deze vonnissen ten grondslag liggende uitspraak heeft de Rb. 's-Gravenhage gedaagde Zeeman wegens inbreuk op aan eiseres Hema toekomende auteursrechten op dessins van thee- en keukendoeken o.m. veroordeeld tot het afleggen van rekening en verantwoording aangaande de door haar genoten winst. Tevens veroordeelde de Rechtbank Zeeman tot voldoening van schadevergoeding nader op te maken bij staat. Toen Zeeman evenwel in gebreke bleef met het afleggen van rekening en verantwoording, heeft Hema de berekening van de af te dragen winst tevens in de schadestaatprocedure betrokken. Klaarblijkelijk stuitte deze ruime toepassing van de schadestaatprocedure zoals geregeld in art. 612 e.v. Rv niet op verzet.

2. *Winstafdracht*

Blijkens de tekst van art. 27a Aw komt winstafdracht naast schadevergoeding voor toewijzing in aanmerking bij inbreuk op auteursrecht. In het vonnis van 8 december 1993 is allereerst de door Zeeman ingevolge art. 27a Aw aan Hema af te dragen winst aan de orde. Zeeman heeft met de verkoop van de in totaal 80.880 thee- en keukendoeken een bruto-omzet van f 264.996 ex btw behaald. Voor de berekening van de door Zeeman genoten netto-winst dient te worden bepaald welke kosten daarop in mindering gebracht kunnen worden. Conform de Amerikaanse, maar anders dan de Duitse praktijk, legt de Rechtbank de bewijslast en het bewijsrisico van die kosten bij Zeeman (zie over de bewijslast mijn dissertatie *Schadevergoeding, Voldoening van een redelijke gebruiksvergoeding en winstafdracht bij inbreuk op intellectuele eigendomsrechten*, blz. 185-187). Voor de omvang van deze kosten zijn in dit geval ten eerste de kosten van aanschaf van belang. Zeeman heeft de doeken via een agent van een derde betrokken en deze in Amerikaanse dollars betaald. De vraag is gerezen tegen welke koers de inkoopkosten moeten worden berekend. De Rechtbank meent dat beslissend is de koers die gold ten tijde van de totstandkoming van de inkoopovereenkomst tussen Zeeman en die derde. Naast deze kosten komen voorts voor aftrek in aanmerking invoerrechten, vervoerskosten, provisie van de agent en indirecte importkosten. Bij gebreke van andere aanknopingspunten stelt de Rechtbank deze kosten op 14% van de inkoopkosten. Ten slotte meent Zeeman, die klaarblijkelijk de integrale kostprijsberekeningsmethode hanteert, dat ook een evenredig deel van de indirecte kosten – een bedrijfskostenpercentage van 25,95% – voor aftrek in aanmerking komt. Hema, die blijkbaar de variabele kostprijsberekeningsmethode wil toepassen, verweert zich hier tegen met de stelling dat Zeeman aldus een deel van haar vaste kosten op Hema zou afwentelen, welke kosten ook zonder de inbreukmakende handelingen zouden zijn gemaakt.

Met Hema meent de Rechtbank dat het in strijd met de ratio van art. 27a Aw zou zijn indien Zeeman door aftrek van bepaalde kosten voordeel zou genieten van de inbreuk. Vol-

171

gens de Rechtbank mogen slechts kosten in mindering worden gebracht voorzover deze een direkt en onmiddellijk gevolg zijn van de verkoop van de inbreukmakende producten. Zeeman liet na een dergelijk verband aan te tonen, met als gevolg dat het bedrijfskostenpercentage niet in mindering werd gebracht. De opvatting dat de af te dragen winst op basis van de variabele kostprijsberekingsmethode moet worden berekend vormt bij mijn weten een novum in de gepubliceerde Nederlandse rechtspraak. Evenmin is deze methode de meest gangbare in de Verenigde Staten en Duitsland (zie mijn dissertatie, blz. 198-201). Ik vraag mij af of de rechtspraak aldus de juiste weg inslaat. De integrale kostprijsberekingsmethode is er namelijk toe bestemd een zo goed mogelijk beeld te krijgen van de daadwerkelijk behaalde netto-winst. Vermoedelijk vanwege de volledigheid die zij als methode benadert, wordt de integrale kostprijsberekingsmethode geschikt geacht voor de verwerking van gegevens op grond van de bepalingen van Titel 9, Boek 2 BW. Daarentegen is de variabele kostprijsberekingsmethode een minder volledige methode voor de berekening van daadwerkelijk behaalde netto-winst. Deze methode lijkt geschikter voor de onderbouwing van besluitvorming omtrent volume-omvang en prijsstelling van een produkt. Deze methode wordt nogal eens gebruikt bij de berekening van de schadepost gedeerde winst, vermoedelijk omdat zij de benadeelde in staat stelt om het risico van ongewenste openbaarmaking van bedrijfsgeheimen te verkleinen. Mogelijk is een dergelijk risico er ook de oorzaak van dat Zeeman heeft nagelaten haar berekening van het bedrijfskostenpercentage nader te adstrueren (vonnis d.d. 15 februari 1995, sub 3).

Blijkens het tweede vonnis van 15 februari 1995 sub 5 verzucht Zeeman op veelzeggende wijze dat het uiteindelijk toe te wijzen bedrag aan schadevergoeding en winstafdracht hoger ligt dan de door Zeeman met de litigieuze theedoeken behaalde omzet en dit op overvragen door Hema duidt. De Rechtbank meent echter dat de hoogte van de totale vergoeding deels het gevolg is van het punitieve karakter van de sanctie van art. 27a Aw en overigens van de nalatigheid van Zeeman de gevraagde gegevens te verschaffen. Mijns inziens is de Rechtbank met deze overweging eraan voorbijgegaan dat de ratio van winstafdracht niet verder gaat dan de ontmoediging van de inbreukmaker om inbreuk te plegen, door hem de met de inbreuk behaalde winst te ontnemen. De toegekende schadevergoeding vervulde dezelfde doelstelling reeds voor een deel en had naar mijn opvatting moeten worden verrekend met de af te dragen winst (eindsaldo: schadevergoeding ad f 104.182,23 plus restant winst ad f 71.751,40 = f 175.933,63). Voorkomen moet worden dat twee sancties de eiser een dubbele genoegdoening verschaffen.

3. *Berekening gedeerde winst wegens gemist afzetgebied*
Zeeman had 80.880 inbreukmakende theedoeken verkocht. De Rechtbank rondt dit getal af op 80.000 en stelt de schade van Hema wegens gemist debiet op dit aantal vermenigvuldigd met Hema's marktaandeel (30%) vermenigvuldigd met de verkoopprijs van Hema, dit alles op zijn beurt vermenigvuldigd met Hema's winstmarge (42%). Begrijp ik de Rechtbank goed, dan meent zij dat er plaats is voor de toepassing van deze berekeningsmethode, omdat partijen voor wat betreft huishoudelijke textielgoederen rechtstreeks met elkaar concurreren en aannemelijk is dat het pu-

blik, aangetrokken door het prijsverschil, de doeken in plaats van Hema bij Zeeman heeft aangeschaft. Ook uit eerdere rechtspraak blijkt dat de schadepost gedeerde winst wegens gemist debiet in de regel op deze abstracte wijze wordt berekend door de hoeveelheid inbreukmakende afzet van de inbreukmaker te vermenigvuldigen met de winstmarge van de benadeelde (art. 6:97 BW). Zie over deze methode de losbladige klapper *Schadevergoeding* (Deurvorst), art. 96 aant. 96. Soms wordt het gevonden bedrag in verband met de aanwezigheid van bepaalde factoren, zoals prijs- of kwaliteitsverschillen of marktaandeel, verminderd. In deze kwestie bestond er aanleiding om niet alleen vanwege het marktaandeel van Hema, maar ook vanwege het prijsverschil tussen de thee- en keukendoeken van Zeeman en die van Hema een correctie aan te brengen. Het bedrag van die correctie verrekende de Rechtbank met één van de andere schadefactoren, te weten de gedeerde winst wegens gemiste parallel-afzet.

4. *Berekening gedeerde winst wegens gemiste parallel-afzet*
Hema meende voorts nog aanspraak te mogen maken op gedeerde winst vanwege het feit dat een aantal kopers, eenmaal in de winkel van Zeeman met aandacht voor de inbreukmakende theedoeken, daarnaast tot aankoop van ander huishoudtextiel zal zijn overgegaan. Was er geen inbreuk gepleegd op de auteursrechten van Hema dan hadden volgens Hema de kopers deze aankopen bij Hema gedaan. Zoals hiervoor is aangegeven heeft de Rechtbank ook deze eis gehonoreerd.

5. *Waardevermindering auteursrecht*

Het opvoeren van de schadepost waardevermindering leidt zelden tot substantiële bedragen. De onderhavige veroordeling op dit stuk vormt een lichtpuntje voor door inbreuk benadeelde partijen: vanwege de waardevermindering van haar auteursrechten wordt Hema een bedrag ad f 40.000,- toegekend. De zuinige opstelling van de rechter aan wie wordt gevraagd een vergoeding voor waardevermindering van een intellectueel eigendomsrecht toe te kennen, zal niet in de laatste plaats samenhangen met de omstandigheid dat de gevolgen van de daaraan ten grondslag liggende omstandigheden zoals uitholling van auteursrechten, verminderde exclusiviteit en aantasting van reputatie, zo moeilijk in geld te meten zijn. In hun handboek *Auteursrecht* gaan Spoor en Verkade op blz. 412 zelfs zover te stellen dat deze schadepost niet meer is dan een methode. Ik kan hen daarin niet volgen. Mijns inziens brengt art. 6:105 BW mee dat er plaats is voor toekenning van een vergoeding voor waardevermindering wanneer toekomstige winstderiving, waarvan aannemelijk is dat zij in de toekomst optreedt, niet anders dan door kapitalisatie kan worden begroot.

T.E. Deurvorst
mei 1995